

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Дупница, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря Роза Д. Цветанова
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20221510201365 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш Серия К № 4852782, издаден от ОДМВР Кюстендил, с който на Г. Е. К., с адрес: *** ***, с ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600.00 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се оспорва компетентността на органа издал електронния фиш. В административно-наказателното производство липсват съществени реквизити и елементи, обуславящи ангажирането на административно-наказателната отговорност: липсва посочване на мястото, на което се твърди, че е извършено нарушението; липсват доказателства, че е съставен протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.; липсва снимка съгласно чл. 10, ал. 3 от същата наредба; няма доказателства, че съответното средство за измерване отговаря на ЗИ и наредбата по приложението му. Иска се отмяна на ЕФ като незаконосъобразен. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител в съдебното заседание. Постъпила е молба от редовно упълномощен юрк. ***, в която се изразява становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на НП. Претендират се разноси и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 03.01.2021 г. около 13:20 ч., в обл. Кюстендил, общ. Дупница, гр. Дупница

жалбоподателят К. управлявал лек автомобил ***, с рег. № *** по ул. Самоковско шосе, Автомагистрала Хемус, км 45+200 м., в посока на движение към гр. Самоков, при ограничение на максимално допустимата скорост на движение в населено място - до 50 км/ч. При посоченото ограничение на скоростта до 50 км/ч, автомобилът, е засечен да се движи със скорост от 102 км/ч., от която скорост е приспаднат 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 99 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видео наблюдение АТТС TFR1-M №563 и заснето в 13:20 часа с клип № 8205. За така установеното превишаване на скоростта първоначално е бил издаден електронен фиш на собственика на автомобила ***, която е подала декларация, че на 03.01.2021 г. в 13.20 ч. е предоставила превозното средство за ползване на Г. Е. К. и в посочения час превозното средство е било в негово владение. Предвид така декларираното от собственика на автомобила, е издаден оспорения в настоящото производство ЕФ от жалбоподателя Г. Е. К., с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба” в размер на 600.00 лева.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно: снимков материал, протокол от периодична проверка на техническо устройство, справка за собствеността на автомобила, протокол за ползване на техническото средство за контрол на скоростта, заповед за утвърждаване образец за издаване на ЕФ, декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, както и от останалите по делото писмени доказателства, вкл. служебно изисканите от съда справка от ОПУ Кюстендил при АПИ, справка за нарушител водач и др. Съдът кредитира изцяло приложените доказателства, тъй като те не съдържат противоречия и в своята съвкупност изграждат непротиворечиво фактите по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима (видно от отбелязването, електронният фиш е връчен на 18.11.2022 г., а жалбата е депозирана чрез наказващия орган на 02.12.2022 г.), като подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2, вр. с чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение установено с автоматизирано техническо средство следва да отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № І-з-305 от 04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи образец. Цитираният текст изрично предвижда, че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби,

размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното заплащане. Всички тези реквизити следва да са точно описани в електронния фиш, за да се приеме от съда, че не са налице процесуални нарушения при издаването на същия. Съдебният състав намира още, че мястото на нарушението е посочено достатъчно подробно от АНО – посочено е на кой път, в границите на кое населено място и в каква посока на движението е установено нарушението, което е напълно достатъчно.

Всички тези реквизити са категорично и точно описани в обжалвания електронен фиш, поради което съдът счита, че не са налице процесуални нарушения при издаването му, респ. за неоснователни доводите в жалбата в тази насока.

Разпоредбите на чл. 189, ал. 4 – ал. 11, във връзка с чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП регламентират възможност за установяване на административни нарушения на ЗДвП и за ангажиране на административнонаказателната отговорност на извършителите по опростена процедура, основаваща се на веществени доказателствени средства, изготвени от автоматизирани технически средства и системи. Електронният фиш съставлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно – информационна система, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирани технически средства или системи (легална дефиниция в §6, т. 63 от ДР на ЗДвП; §1 от ДР на ЗАНН). Нормата на чл. 189, ал. 4. изр. първо на ЗДвП препраща към ЗАНН единствено що се отнася до реда за обжалване на ЕФ. На свой ред, чл. 189, ал. 14 е относима разпоредба само към съставяни актове, издавани НП и фишове за нарушения на ЗДвП, но не и към издаването на електронните фишове. Разпоредбата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП приравнява влезлия в сила ЕФ към влязло в сила НП единствено по отношение на неговото правно действие. Т.е. що се отнася до форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване на ЕФ, нормите на ЗАНН са неприложими (в този смисъл и ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по ТД № 1/2013 г.) Не на последно място съгласно чл. 85а от ЗАНН „доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на ЗДвП.“

Нарушението на правилата за движение по пътищата е извършено на 03.01.2021 г.

С изменението на ЗДвП, обн. в ДВ бр.54/05.07.2017г. е предвидена възможност за издаване на електронен фиш в отсъствие на контролен орган и нарушител, за налагане на административни наказания за допуснати нарушения на правилата за движение по пътищата, установени и заснети с автоматизирано техническо средство или система, включително мобилно. Горното произтича от тълкуването на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП в контекста на легалната дефиниция по §6, т.65 от ДР на ЗДвП, според която автоматизираните технически средства или системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗИ, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган или мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Законодателят е въвел изискване за отсъствие на контролен орган и нарушител само при издаване на електронния фиш, а не при установяване и заснемане на нарушението. В ТР №1/26.02.2014г. на ВАС по т.д. №1/2013г. се обсъжда въпроса за липсата на нормативни правила за работа на мобилните системи, която липса

определя съдържанието на задължителните указания на ВАС. Тази липса е преодоляна с последващо изменение на ЗДвП, обр. ДВ, бр.19/2015г. чрез въвеждане на чл.165, ал.3 от ЗДвП, по делегация от която норма е приета Наредба №8121з532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обр. ДВ, бр.36/19.05.2015г., изм. и доп./. Посочените нормативни правила, не налагат различен режим за санкциониране на нарушенията на правилата за движение по пътищата при използване на стационарни или мобилни АТСС, поради което процесуалният ред за налагане на наказанието е чрез издаване на електронен фиш по реда на чл.189, ал.4-11 от ЗДвП. Присъствието на контролните органи е с цел въвеждане на техническото средство в работен режим, без възможност за въздействие върху измерването, регистрирането и записването на нарушението, която дейност се осъществява автоматично. Не са представени доказателства за намеса на контролните органи в процеса на работа на мобилната система.

Представен е протокол за използване на техническо средство за измерване на скоростта от вид TFR1-M 563 от който се установява, че описаното техническо средство е било позиционирано на път II-62, км 45+200, в посока на движение на контролираните МПС от гр. Дупница към гр. Самоков, за времето от 12:40 ч. до 14:10 ч. на 03.01.2021 г., като са описани и номерата на първото и последното заснето видео изображение, посочено общо ограничение на скоростта 50 км/ч. Разпечатката /снимката, клипа/ от техническото средство представлява веществено доказателствено средство от категорията на визираните в чл. 189, ал. 15 от ЗДвП и установява извършването на съставомерно деяние по чл. 182, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Същата е изготвена по съответния законов ред, с описание на всички съставомерни признаци на деянието, вкл. относно разрешената и установена скорост на движение на автомобила.

Средството за измерване към датата на извършване на нарушението 03.01.2021 г. е било в употреба и е било преминало последваща проверка, съгласно ЗИ /сравн. протокол №3-20-20/10.07.2020 г. от проверка на мобилна система за видеоконтрол/. Следователно мобилната система е била напълно годна да измери скоростта на пътното превозно средство.

Фишът е законосъобразен и от материалноправна страна.

Съдът намира, че правилно нарушението е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и правилно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, съгласно който водач, който превиши разрешената скорост в населено място се наказва за превишаване над 40 км/ч - с глоба 600 лв. Въз основа на установената фактическа обстановка, настоящият състав приема, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП да съобрази скоростта на движение с указаната. Изпълнителното деяние от състава на това нарушение е определено като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие. От субективна страна деянието е извършено при форма на вина пряк умисъл, т.к. нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта, съзнавал е общественотоопасните

последници, т.е. че застрашава обществените отношения свързани с безопасността на движението по пътищата, но е negliжирал настъпването на тези последници, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него скорост, независимо от наличието на ограничение. Предвиденото административно наказание „глоба” е наложено в законоустановения размер от 600 лева, съгласно действащата към момента на нарушението, а и към настоящия момент законова разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5, тъй като е налице превишаване на разрешената скорост на движение с 49 километра в час.

Предвид изложените аргументи, съдът намира, че обжалваният електронен фиш е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото основателна се явява и претенцията за разноски направена своевременно от процесуалния представител на АНО – юрк. *** ***, който е бил надлежно упълномощен и е представлявал страната по делото, чрез депозираното писмено становище. Поради това и в полза на учреждението, чийто орган е издал акта, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ съдът приема, че следва да осъди Г. Е. К., да заплати в полза на ОДМВР – гр. Кюстендил, сумата от 80.00 лв. - минимално юрисконсултско възнаграждение, тъй като делото не е с голяма фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 63 и чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 4852782, издаден от ОДМВР Кюстендил, с който на Г. Е. К., с адрес: *** ***, с ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 600.00 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА Г. Е. К., с ЕГН *****, да заплати в полза на ОДМВР – гр. Кюстендил, сумата от 80.00 лв. /осемдесет лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд - Кюстендил, по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____